

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2009. év október 29. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A csalás büntette és más bűncselekmények miatt a vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2008. december 8. napján kelt 2.B.747/2005/105. számú ítéletét a következők szerint változtatja meg.

Az I.r. vádlott terhére 2 rb. különösen nagy kárt okozó üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt, egy esetben felbujtóként megvalósított csalás büntetteként értékelt cselekményeit (Btk.318.§ (1) bekezdés (7) bekezdés b./ pont)

1 rb. felbujtóként folytatólagosan elkövetett csalás büntettének (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) nevezi meg, (2. tényállási pont) továbbá

1 rb. csalás büntette kísérletének (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) minősíti. (3. tényállási pont)

A II. r. vádlott cselekményét 1 rb. folytatólagosan felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetteként (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) értékeli. Büntetésénél a halmazati büntetésre utalást mellőzi.

A IV.r. és az V.r. vádlottak terhére megállapított bűncselekményt folytatólagosan társtettesként elkövetett csalás büntetteként (Btk.318.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ pont, (7) bekezdés b./ pont) nevezi meg.

Az eljárás során lefoglalt gépjárművek előzetes értékesítéséből befolyt ellenértékkel kapcsolatos rendelkezést hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Bíróságot a Be.569.§ (1) bekezdés szerinti különleges eljárás lefolytatására utasítja.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet az I.r., a II.r., a IV.r. és az V.r. vádlottal szemben helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 22.500 (Huszonkettőezer-ötszáz) Ft bűnügyi költséget a II.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2008. december 8. napján kelt 2.B.747/2005/105. számú ítéletével

Az I.r. vádlott bűnösségét 2 rb. különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett, egy esetben kísérleti szakban maradt, egy esetben felbujtóként megvalósított csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (7) bekezdés b./ pont), 1 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont), 1 rb. folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (a Btk.276.§) állapította meg. Ezért őt - halmazati büntetésül - 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A II.r. vádlott bűnösségét 2 rb. folytatólagosan, felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. Ezért őt mint többszörös visszaesőt - halmazati büntetésül - 1 év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette, amely alatt pártfogó felügyelet alatt áll.

A III.r. vádlott bűnösségét különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, folytatólagosan és társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (7) bekezdés b./ pont), folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntetében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. Ezért halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette.

A IV.r. vádlott bűnösségét különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, folytatólagosan, társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (7) bekezdés b./ pont) állapította meg. Ezért a bíróság a vádlottat 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

Az V.r. vádlott bűnösségét különösen nagy kárt okozó, üzletszerűen, folytatólagosan és társtettesként elkövetett csalás büntetében (Btk.318.§ (1) bekezdés, (7) bekezdés b./ pont) állapította meg. Ezért őt 2 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette.

A VI.r. vádlott bűnösségét folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás bűntettében (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pont) állapította meg. Ezért a bíróság a vádlottat próbára bocsátotta, a próbaidő tartamát 3 évben határozta meg.

A nyomozás során az eljárásba bevont gépjárművek előzetes értékesítéséből befolyt vételár lefoglalását megszüntette és megállapította, hogy az az állam tulajdonába kerül. Végül határozott az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette. A III.r. vádlott és védője, továbbá A VI.r. vádlott és védője ugyancsak tudomásul vették az ítéletet, így velük szemben az elsőfokú ítélet 2008. december 10. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen az I.r. vádlott és védője felmentésért, a II.r. vádlott és védője enyhítésért, a IV.r. és az V.r. vádlottak az ok megjelölése nélkül, védőjük téves minősítés miatt és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

A I.r. vádlott fellebbezése írásbeli indoklásában arra hivatkozott, hogy a Kft-t semmiféle anyagi kár nem érte, a bankból a cég kézipénztárába került a pénz. Ő semmit nem irányított a háttérből. Állítása szerint az általa beadott számlák mögött elvégzett munkák állnak. Felvetette, hogy a tanú1. vallomásának nevezett irat megtévesztéssel, megfélemlítéssel is készülhetett. Előadta továbbá, hogy tartósan külföldön dolgozik, erről munkáltatói igazolást csatolt és kérte a tárgyalás 2010. év elejére történő elhalasztását.

Az elsőfokú eljárásban a fenti vádlott meghatalmazott védője a felmentés iránti fellebbezését írásban indokolta. Annak lényege szerint a pótmunkák elvégzésének elmaradása nem bizonyított, nem volt szokatlan az utólagos dokumentálás. Ezért a csalás kísérletére vonatkozó tényállás nem megalapozott. Az OTP-től felvett pénzüsszegek kapcsán arra hivatkozott, hogy a jogosultak meghatalmazása alapján járt el védence és az üzletszerű elkövetés tényállási elemei is hiányoznak. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság helytelenül járt el, amikor az ukrán ügyvezető 2002. április 19-én kiállított nyilatkozatát figyelmen kívül hagyta. Elsődlegesen valamennyi cselekmény alól az I.r. vádlott felmentését, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését, végső esetben a büntetés enyhítését indítványozta.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.123/2009. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a tényállás megalapozott, csupán a 2. tényállási pontnál helyesbítendő az összeg 196,2 millió Ft-ról 190,2 millió Ft-ra. A jogi minősítés körében az 1. tényállási pontnál kifogásolta azt az ítéleti értékelést, amely a közokirat-hamisításnál a rábírt személyek számának tulajdonított jelentőséget és ezen okból állapított meg 2 rb. közokirat-hamisítás bűntettét felbujtóként a II.r. vádlott terhére. Miután két esetben sérült a közhiteles cégnyilvántartás, ezért helyes a II.r. vádlott esetében megállapított

rendbeliség, de ugyanúgy az I.r. vádlottnál is 2 rb. közokirat-hamisítás felrovásának van helye.

A 3. tényállási pontnál nem tartotta helytállónak a folytatólagosság megállapítását sem a csalás kísérleténél, sem a magánokirat-hamisításnál, mert azonos napon, 2002. november 18-án került sor a két számla benyújtására. Az alkalmazott joghátrányokat megfelelőnek találta, enyhítésükre nem látott törvényes indokot. Ezért indítványozta, hogy az ítélőtábla nyilvános ülésen - amelyen nem kívánt részt venni, - az I.r. vádlott 1 rb. folytatólagosan elkövetett közokirat-hamisítás büntettként értékelt cselekményét 2 rb-ként értékelje, míg a kísérleti szakban maradt csalási cselekményéből, valamint a magánokirat-hamisítás vétségéből a folytatólagosság megállapítását mellőzze, egyebekben az ítéletet valamennyi vádlott vonatkozásában hagyja helyben.

Miután az I.r. vádlott írásban bejelentette, hogy Irakban végez munkát, a pontos tartózkodási helyét azonban nem közölte, a másodfokú bíróság a Magyarország területén ismert lakhelykutatását követően ellene 2009. május 26. napján elfogatóparancsot bocsátott ki.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. július 29. napján kelt BF.123/2009/4. számú átiratában indítványozta, hogy a bíróság a tárgyalást az I.r. vádlott távollétében tartsa meg.

A Fővárosi Ítélőtábla a másodfokú eljárást a Be. XXV. Fejezetének megfelelően az I.r. vádlottal szemben távollétében folytatta és az ügyben tárgyalás tartását rendelte el. Időközben az I.r. vádlott korábbi védőjétől a megbízást megvonta és új védőt hatalmazott meg.

A más ügyben jogerős büntetését töltő a II.r. vádlott írásban nyilatkozott, hogy a másodfokú bíróság előtt nem kíván megjelenni.

A másodfokú tárgyaláson az I.r. vádlott védője amellet érvelt, hogy a tényállás megalapozatlan. Nem tartalmazza a kár összegét, a haszonszerzés pedig nem bizonyított, hiszen igazolt meghatalmazással vették fel a pénzt és befizették a házipénztárba. A pótmunkák mögött valós teljesítés áll, jogszerűek a számlák, az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe tanú2. vonatkozó vallomását. Tanú1. vallomását aggályosnak ítélte, amelyet indokolt kizárni a bizonyítékok közül, ellenkező esetben Magyarországon szükséges tanúként ismételten meghallgatni. Kifogásolta továbbá, hogy könyvszakértői vélemény beszerzésére nem került sor. Összességében a tényállás lényeges megalapozatlansága okán az ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a büntetés enyhítése iránti perorvoslatát fenntartotta. Ennek keretében hivatkozott védenca beismerő vallomásra és a jelentős időmúlásra. Az enyhítés körében a próbaidő tartamának mérséklését kérte.

A IV.r. vádlott és az V.r. vádlott védője elsődlegesen kifogásolta, hogy a sikkasztás bűncselekményével vádolt védenicei tekintetében az eltérő minősítés lehetőségére az elsőfokú bíróság nem hívta fel a figyelmet. Így a csalás büntettségével kapcsolatos védekezésük érveit a másodfokú eljárásban fejtette ki. Ennek lényege szerint nem bizonyított, hogy a kft-t kár érte, mert a bankból felvett pénzt befizették a házipénztárba. Védenicei sem a bankot, sem a céget nem tévesztették meg, meghatalmazás alapján jártak el, az üzletszerűségre sem történt bizonyítás. Aggályosnak tartotta az Ukrajnában meghallgatott tanú vallomását. Azt is megkérdőjelezte, hogy jól fordították-e le a vallomását. Szükséges lenne a magyar közjegyző meghallgatása egyrészt a tolmácsolás körülményeiről, másrészt, hogy ott tanú1. milyen nyilatkozatot tett. Indokolt tanú1. újabb meghallgatása, mert vallomása és az általa aláírt nyilatkozat között ellentét van, a nyilatkozatot nem tárták elé és így az ellentétet sem lehetett feloldani. Szükségesnek tartotta továbbá igazságügyi könyvszakértő kirendelését arra a kérdésre, hogy a kft-t valójában nem érte kár. Nem bizonyított a pótmunkák elvégzéséről kiállított számlák valótansága sem. Összességében a tényállás nincs felderítve, a csalás tényállási elemei nem bizonyítottak. Elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezését kérte, de fenntartotta a téves minősítés és a büntetés enyhítése iránti perorvoslatokat is.

A másodfokú tárgyaláson a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli átiratukban foglaltak szerint szólalt fel.

Az utolsó szó jogán a IV.r. vádlott és az V.r. vádlott egyaránt kijelentették, hogy nem érzik magukat bűnösnek.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti védelmi perorvoslatok folytán, a Be.349.§ (1) bekezdésének megfelelően a fellebbezésekkel érintett vádlottak tekintetében bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárását.

Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság a perrendi szabályokat nagyrészt megtartotta, két esetben azonban relatív eljárási szabálysértést követett el.

Ezek egyike abban valósult meg, hogy a bűnügyi jogsegély keretében meghallgatott tanú1. írásbeli vallomását a Be.296.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint a tárgyaláson nem olvasták fel, csupán ismertették. (105. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv) Ezt az eljárási szabálysértést a Fővárosi Ítéltábla kiküszöbölte oly módon, hogy a másodfokú eljárásban tárgyalást tartott és azon a Be.363.§ (2) bekezdés b./ pontja szerint bizonyítás felvétele keretében felolvasta tanú1-nek a bűnügyi jogsegély keretében Ukrajna Harkovi Területi Rendőrkapitányságon 2004. október 25-én tett tanúvallomását - nyomozati iratok 963-971. oldal -, s így módon az eljárási törvénynek is megfelelően vonta azt a bizonyítékok körébe.

A másik relatív eljárási szabálysértést a Fővárosi Bíróság azzal vétette, hogy a Be.321.§ (4) bekezdését figyelmen kívül hagyta. A Fővárosi Bíróság az ügydöntő határozat meghozatala előtt a többek között sikkasztás bűncselekménye miatti

vádtól eltérő minősítés - csalás - lehetőségére nem hívta fel a vádlottak, védők és az ügyész figyelmét, a jelenlévőket nem hallgatta meg arra nézve, hogy kérik-e a tárgyalás elnapolását. Miután a tárgyalás elnapolása a felhívást követően minden esetben a bíróság döntésén múlik, ez az eljárási hiba az ítélet meghozatalára nem volt lényeges kihatással. A másodfokú eljárásban a védők jogi érvelésüket már az ítélet szerinti minősítés körében fejtették ki.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a büntetőjogi főkérdés eldöntése szempontjából lényeges tényeket tartalmazza, a kihallgatott vádlottak és tanúk előadásának, illetve a rendelkezésre álló okiratoknak a helytálló mérlegelésén alapul.

A másodfokú eljárásban fogatosított bizonyítás, továbbá a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja szerint az iratok tartalma alapján az ítéletábra a tényállást indokoltnak látta kiegészíteni és helyesbíteni a következőkkel.

A személyi körülmények körében az elsőfokú ítélet meghozatala után az alábbi változások történtek.

Az I.r. vádlott jelenleg a gazdasági társaság megbízásából biztonsági szakértőként a Közel Keleten, Irakban tartózkodik. A megbízási szerződése 2009. december 31-ével jár le.

(A másodfokú eljárásban 5. sorszám alatt becsatolt munkáltatói igazolás.)

A II.r. vádlottal szemben az ítéletben felsorolt utolsó elítélést követően a Budai Központi Kerületi Bíróság 2009. január 19. napján kelt - és a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 26.Bkf.XXII.6286/2009/2. számú végzéssel - 2009. április 23-án jogerős 10.Bk.XXII.76/2009/2. számú ítélettel összbüntetésbe foglalta a Budapesti XX., XXI. és XXIII. Kerületi Bíróság 10.B.XX.193/2007/22. számú ítélettel kiszabott 1 év 4 hónap börtönbüntetést és a Budai Központi Kerületi Bíróság 10.B.XI.1455/2006/74-I. számú ítélettel kiszabott 4 év 8 hónap fegyházbüntetést. A többszörös visszaeső elítéllet szemben az összbüntetés tartamát 5 év fegyházbüntetésben állapította meg. A II.r. vádlott jelenleg ezt a büntetését tölti.

Az V.r. vádlott a nevét megváltoztatta.

A tényállás 1. pontjához

Az ítélet indokolása a bizonyítékok körében utal a Kft. cégtörténetére, az ezzel kapcsolatos megállapítások azonban hiányosak. Ezért az ítéletábra a következőket rögzíti:

A Kft. 2000. május 18-án kelt alapító társasági szerződése szerint a társaság tagjai tanú2., tanú3., tanú4. és I.r. vádlot. A társaság első ügyvezetőjének 5 évre tanú2-t választották meg azzal, hogy a társaságot az ügyvezető önállóan jegyzi az aláírási címpéldány szerint.

(Nyomozati iratok I. kötet 27. oldal.)

2001. június 8-án kelt taggyűlési jegyzőkönyv szerint a 4 tulajdonos közül I.r. vádlott tanú2-nek, tanú3. pedig tanú4-nek névértéken elidegenítette az üzletrészt. A társasági szerződés úgy módosult, hogy a társaság tagjai tanú2. és tanú4. lettek 50-50 %-os üzletrésszel, ügyvezetőként továbbra is tanú2-t választották meg.

(Nyomozati iratok 89. oldal.)

Az I.r. vádlott miután eladta üzletrészt, továbbra is ő intézte a cég ügyeit és ő tartotta a kapcsolatot az ügyvéddel, aki az I.r. vádlott által közölt adatok alapján készítette el a szükséges iratokat.

(Az ügyvéd tanúvallomása nyomozati iratok 1413-1415. oldal, 67. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal.)

A cég történetében az ezt követő eseményeket rögzíti az ítélet 6. oldal 1. pont 1. és 2. bekezdésében.

A 3. bekezdést követően kiegészíti ezt a tényállási pontot a következőkkel:

A 2002. március 29-én kelt taggyűlési jegyzőkönyvben szereplő tanú1. internetes hirdetés útján került kapcsolatba a kft-vel abban a tudatban, hogy kereskedelmi képviseletet kell nyitnia Ukrajnában. A megbeszélések során a Kft. üzletrész vásárlása fel sem merült, az nem is állt szándékában, ügyvezetői megbízást nem vállalt. A 2002. március 29-i taggyűlésen nem vett részt. 2002. április 3-án Kecskeméten készült aláírási címpéldány kapcsán abban a tudatban írt alá különböző iratokat, hogy azok a külképviselet megnyitásához szükségesek.

(Nyomozati iratok 151. oldal., cégiratok, tanú1. vallomása nyomozati iratok 966-967. oldal.)

A tényállás 2. pontjához

A IV.r. vádlott egy munkahelyen, egy Kft-nél dolgozott az I.r. vádlottal, aki megkérte, hogy korábbi cégének a számláiról vegyen fel pénzt és azt adja át részére. Az V.r. vádlottat szintén az I.r. vádlott kérte fel a közreműködésre, akiben ugyancsak megbízott. Ezért az I.r. vádlott felhívta a III.r. vádlottat, hogy részükre adjon meghatalmazást az OTP-nél. Az ügyvezető változást követően a tanú1. új ügyvezető aláírásával ellátott meghatalmazást is az I.r. vádlottól kapták meg és adták le a bankban.

(A IV.r. vádlott nyomozati iratok 849. és 1839. oldal, az V.r. vádlott nyomozati iratok 743. oldal.)

A 2002. március 7. és 2002. május 30. között felvett összeg helyesen 190.200.000 Ft, amely 18 rb. készpénzfelvételből adódott össze.

(Készpénzfelvételi lapok nyomozati iratok 453-485. oldal.)

Az ítélet indokolásából a 8. oldal utolsó bekezdéséből a tényállásba emeli a következő megállapítást: Minden egyes esetben I.r. vádlott hívására és kíséretében mentek a bankba, az I.r. vádlott kint várta őket, ők azonnal át is adták neki a felvett összeget és a kft. bélyegzőjét is le kellett adniuk, s ugyanekkor megkapták a járandóságukat is.

A tényállás 3. pontját az 1. bekezdést követően az alábbiakkal egészíti ki

A Kft-nél a biztonsági őrnek az I.r. vádlott javasolta, hogy autópálya építésnél lőszermentesítési munkák elvégzésére alapítsa meg a Kft-t. Az alapításra 2002. február 26-án került sor, a cég bejegyzését a biztonsági őr jelezte az I.r. vádlottnak, aki a Kft. részéről közvetített az alvállalkozók felé, illetve esetenként ő adott teljesítési igazolást.

(A biztonsági őr tanú vallomása nyomozati iratok 609. oldal, 67. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal, a Kft. átirata nyomozati iratok 173. oldal.)

Az ezután 2002. február 27. és 2002. május 10. napján kelt vállalkozási szerződésekben szereplő vállalkozási díjakat a Kft. kiegyenlítette a Kft-nek. (A biztonsági őr tanúvallomása, 67. sorszámú jegyzőkönyv 7. oldal, a Kft. átirat nyomozati iratok 175. oldal.)

Ezt követően került sor az ítélet 7. oldal 3. bekezdésében írt valótlan tartalmú engedményezési szerződésre, amelyen a Kft. részéről ügyvezetőként tanú1. aláírása szerepel. Időrendi sorrendben ezután következett az ítélet 7. oldal 2. bekezdésében írtak szerint a pótmunkákról szóló valótlan tartalmú számlák benyújtása.

A tényállás a felvett bizonyítással és kiegészítésekkel teljeskörűen megalapozottá vált.

Kétségtelen, hogy az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét rendkívül szűkszavúan teljesítette, de az ítéletben az egyes tényállási pontokhoz tartozó tanúkat felsorolta, és vallomásukat az eljárási törvénynek megfelelően mérlegelte.

Az I.r., a IV.r. és az V.r. vádlott védői a tényállás megalapozatlansága melletti érveiket a bizonyítékok mérlegelésének támadására alapították. Az általuk jelzett kétségekkel és hiányosságokkal az ítélet táblája nem értett egyet.

Tanú1. vallomása nem minősíthető kétes körülmények között beszerzett bizonyítéknak. A tanú nemzetközi bünyügyi jogsegély keretében a magyar bíróság által feltett kérdésekre válaszolt, kihallgatását megelőzően az akkori magyar perrendnek is megfelelő kioktatásban részesült. Vallomásának fordítását az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda végezte el, így annak hitelessége alappal nem kérdőjelezhető meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen nem rögzítette a tényállásban, hogy az OTP-től felvett összegeket a későbbiekben a házipénztárba befizették. Tanú1. vallomásának tükrében fel sem merülhet a befizetési igazolások valódisága. Miután ügyvezetői szerepéről, illetve a cég ügyeinek ismeretéről határozottan nemlegesen nyilatkozott, nem kifogásolható és nincs is jelentősége annak, hogy meghallgatásakor az igazolásokat nem tárták elé és azokra külön nem tett észrevételt.

Tanú1. a védői felvetéssel ellentétben tolmáccsal jelent meg Kecskeméten a közjegyző előtt. A tolmács személyét senki nem kifogásolta. Tanú1. szerepére és közreműködésére jellemző, hogy tanúvallomásában elmondta, hamis lakcímet jelölt meg és kért közokiratba foglaltatni, mert úgy magyarázták számára, hogy a biztonság érdekében nem célszerű megadni a valódi lakcímet. Megjegyzendő, hogy a közjegyző a nyilatkozat valóságtartalmát nem jogosult vizsgálni. A közjegyző az előtte elhangzott nyilatkozatot foglalja közokiratba, ezért az eljáró közjegyzőnek ebben az eljárásban a meghallgatása szükségtelen.

Az ítélet tábla a védők által elengedhetetlennek tartott szakértői bizonyítással sem értett egyet.

Könyvszakértő bevonását a tényállás 2. pontjában írt pénzfelvételi lapokon szereplő összegek összeadása nem indokolja. Az I.r. vádlott nem tudta igazolni a védekezését, hogy a pótmunkák körében bizonyos dokumentumokat visszatartottak. Erre vonatkozóan a bíróság az ítélet 10. oldal 3. bekezdésében utalt tanú2. vallomására, tehát a védő állításával ellentétben azt a bíróság figyelembe vette. A cégiratok az eljárásban nem kerültek elő, így azok könyvszakértői vizsgálata nyilvánvalóan nem igényelhető.

A tényállás 3. pontjában a pótmunkákra vonatkozó két valótlan tartalmú számla, illetve az erre alapított engedményezési szerződés körülményeiről az elsőfokú bíróság széleskörű bizonyítást foganatosított, erről az ítélet 10. oldal 1. bekezdésében számot is adott. Ennek tükrében műszaki szakértő bevonására nincs alap annak eldöntése céljából, hogy a kérdéses túlmunka elvégzésére sor került-e. Ide kapcsolódóan kiemeli az ítélet tábla a Kft. biztonságtechnikai igazgatója tanúvallomásából, miszerint pótmunkát az Rt. rendelhetett el zárt és szigorú elbírálás alapján, s ennek nyoma kellett volna maradjon. Ezen túlmenően a lőszermentesítés tényleges elvégzése utólag nem igazolható, mert azt követően olyan technológiai feladatsor következett, amely a korábbi munkákat elfedi.

2002. nyarán az Rt. a Kft.-vel kötött szerződését felmondta, ezt követően az Rt. nyilvánvalóan nem rendelt el pótmunkát. Teljesítésigazolást a Kft. részére nem adtak, ezt a védekezést az I.r. vádlott nem tudta igazolni. Az egész ügylet-sor mögött az I.r. vádlott intézkedett, aki a Kft.-hez dokumentálhatóan jogilag nem kötődött semmilyen módon. A kft. részéről az ügyvezetőként aláíró tanú2. nem bírt tudomással a cég ügyeiről, az engedményezési szerződés iratmintáját is az I.r. vádlott szerezte az ügyvédtől. Az I.r. vádlott készítette el annak alapján a

szerződést és útmutatása szerint így állította ki valótlan tartalommal a két pótmunkáról szóló számlákat a biztonsági őr a Kft. részéről.

A védők által felvetett hiányosságokat és kétségeket a bizonyítékok megcáfolják, további bizonyítás felvétele szükségtelen. A tényállás a másodfokú eljárásban felvett bizonyítással és kiegészítésekkel nem szenved megalapozatlansági hibákban, a tényállásban foglaltak vitatása nem vezethetett eredményre, az ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt elfogadható indok.

A megalapozott, ekként irányadó tényállás alapján a Fővárosi Bíróság okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére. A vádlottak terhére rótt bűncselekmények minősítésénél azonban részben tévedett, másrészt azokat nem a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjának megfelelően nevezte meg.

Az 1. tényállási pontban foglaltak szerint két alkalommal röviddel egymás után ugyanaz a közhiteles nyilvántartás sérült, ezért a kétszeri elkövetés a folytatólágosság törvényi egységébe olvad. Nincs ellenben jelentősége annak, hogy a II.r. vádlott hány személyt bírt rá a valótlan adat szolgáltatására. Ennek megfelelően az elsőfokú bíróságnak az ítélet 12. oldal. 3. bekezdésében írt álláspontjával szemben az ítélőtábla a Fellebbviteli Főügyészség vonatkozó észrevételét osztotta.

A tényállás 2. pontjánál a cselekmény befejezett, azt az I.r. vádlott felbujtóként, a IV.r. és az V.r. vádlott társtettesekként valósították meg. Az I.r. vádlott a cég átalakításából tudta, hogy a Kft. működése jogellenes. Ebben a tudatban bírta rá a IV. és V.r. vádlottakat a cselekményre. Utóbbi vádlottaknak a körülményekből - amelyeket az ítélet a 9. oldal 6. bekezdésében részletez, - tudnia kellett, hogy tevékenységük megtévesztésen alapul és ezzel a cégnek kárt okoznak. A közreműködésért esetenként kapott járandóságról elismervényt nem kértek és nem kaptak. A gazdasági társaság számlájáról leemelt összegek bizonylatolás nélkül a továbbiakban kézben mozogtak, a sorsuk ismeretlen. A Kft-nek okozott kár összege a felvett pénzüsszeggel egyezően 190,2 millió Ft. Az üzletszerűséget a 18 alkalom alapozza meg, amely pénzfelvételekből a kár összetevődött. A IV. és V.r. vádlottaknál a védőjük által vitatott haszonszerzési célzatot az esetenként az I.r. vádlottól kapott 100 ezer Ft igazolja.

A tényállás 3. pontjával kapcsolatban az ítélet 11. oldal utolsó bekezdésében kifejtett jogi állásponttal az ítélőtábla maradéktalanul egyetértett abban a részében, miszerint az I.r. vádlott azzal, hogy nem létező követelés érvényesítéséről szóló számlákat benyújtva a Kft-t megtévesztette jogtalan haszonszerzés végett, ám végül kár rajta kívül álló okból, a pénzügyi ellenőrzés miatt nem következett be, a csalás bűncselekményének a veszélyeztetett értékhez igazodó minősített esetének kísérletét közvetett tettesként követte el.

A Fővárosi Bíróság indokolásával szemben azonban a folytatólágosság törvényi előfeltételei a vagyon elleni cselekménynél nem állnak fenn. Az ítélőtábla ebben a

tekintetben osztotta a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, miután a csalási cselekményt az azonos napon benyújtott két számla tartalma együttesen valósította meg.

Ugyanakkor az ügyészi állásponttal szemben az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a hamis számlák esetében az I.r. vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségeként. Megállapítható ugyanis, hogy valóban egy napon, de eltérő tartalmú két önálló számla került felhasználásra.

Az előzőeknek megfelelően a Be.372.§-a alapján az ítéletábra a cselekmények minősítését részben megváltoztatta:

Az I.r. vádlottnál a tényállás 3. pontjában foglalt vagyon elleni cselekményt a Btk.318.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés c./ pontjára figyelemmel a (7) bekezdés b./ pontja szerint minősülő 1 rb. csalás bűntette kísérletének,

A II.r. vádlottnál a tényállás 1. pontjában írt magatartását 1 rb. folytatólagosan felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás bűntetteként (Btk.274.§ (1) bekezdés c./ pontja) értékelte.

A vádlottak további cselekményeit a Be.258.§ (2) bekezdés d./ pontjának megfelelően nevezte meg, miután a Fővárosi Bíróság ezt a perrendi szabályt figyelmen kívül hagyta.

A büntetés kiszabása körében a Fővárosi Bíróság helyesen sorolta fel és súlyuknak megfelelően értékelte az egyes vádlottak esetében figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket.

A II.r. vádlott esetében a bűncselekmény értékelése 2 rb-ről 1 rb-re változott, ezért büntetésénél a halmazatra utalást mellőzni kellett.

A kiszabott büntetések kellően igazodnak a bűncselekmények tárgyi súlyához, a bűnösségi körülményekhez és megfelelnek a belső arányosság követelményének is.

Mindezekre figyelemmel a büntetések enyhítésére a további időmúlásra figyelemmel sem volt alap.

A Fővárosi Bíróságnak a nyomozás során lefoglalt személygépkocsi és tehergépkocsi előzetes értékesítéséből befolyt vételárra vonatkozó rendelkezését az ítéletábra részben iratellenesnek és felderítetlennek találta.

A nyomozati iratok 579. oldalán található a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2005. február 3. napján meghozott 4.Bny.40175/2005/2. számú végzése, amely ügyészi indítványra az 000-000 frsz. Mitsubishi Pajero, valamint a 000-000 frsz. Toyota

Hiace típusú gépjárművek előzetes értékesítését és a befolyó vételárnak a bűnjelkezelői letéti számlára utalását elrendelte. Ennek megtörténte azonban semmilyen adat nem található az iratok között, mint ahogyan arra sem, hogy ha igen, a befolyt vételár hol van letétben. Erre a Fővárosi Bíróság sem utalt semmilyen formában, amikor a vételár lefoglalásának a megszüntetéséről döntött.

Ezért az ítéletábra a Fővárosi Bíróság fenti rendelkezését a Be.375.§ (4) bekezdése szerint hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a Be.569.§ (1) bekezdésében írt különleges eljárás lefolytatására utasította.

Az ítéletnek a megváltoztatás körén kívül eső törvényes rendelkezéseit a fellebbezésekkel érintett vádlottak tekintetében az ítéletábra a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a II.r. vádlott kirendelt védőjének eljárása kapcsán merült fel bűnügyi költség, az annak viselésére kötelezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2009. év október hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 2.B.747/2005/105. számú ítélete a Fővárosi Ítéletábra 2.Bf.50/2009/23. számú ítéletében foglalt változtatással - a lefoglalás megszüntetésére vonatkozó rendelkezés kivételével - az I.r., a II.r., a IV.r. és az V.r. vádlottal szemben 2009. október 29. napján jogerőre emelkedett és a II.r., a IV.r. és az V.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2009. év október hó 29. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő